

OFPRA

**CONCOURS POUR LE RECRUTEMENT
D'OFFICIERS DE PROTECTION DES REFUGIES ET APATRIDES
AU TITRE DE L'ANNEE 2008**

SESSION DES 05 ET 06 MAI 2008

**EPREUVE ECRITE D'ADMISSIBILITE
Epreuve n°3**

(au choix du candidat exprimé au moment de l'inscription)

Epreuve écrite de langue vivante étrangère consistant en la réponse à une ou plusieurs questions de compréhension d'un texte. Les questions ainsi que les réponses sont rédigées dans la langue de l'épreuve.

ROUMAIN

L'usage du dictionnaire n'est pas autorisé.

(Durée : 2 heures - coefficient 2)

Volum coordonat
de
DANIEL BARBU

FIREA ROMÂNILOR

Etica pe care Ortodoxia le-a propus-o românilor a fost mai puțin un ansamblu de valori morale întemeiat pe principiul includerii celorlalți în propria identitate creștină, cât o cultură comună sudată de o identitate etnică definită împotriva celorlalți. Așa cum a fost asumată și trăită de români, tradiția religioasă a Orientului creștin nu s-a manifestat ca un mod de a afirma credința în mesajul Evangheliei, transmis, din generație în generație, de către preoții satelor, lipsiți de formație teologică și multă vreme chiar analfabeți. Ritul oriental s-a prezentat mai ales ca un ansamblu de credințe și de practici liturgice și paraliturgice capabile să genereze mai degrabă un mod de viață și o formă de identitate, decât să se constituie într-o expresie socială a credinței în Evanghelie.

De altfel, Ortodoxia românească este mai mult o tradiție fără credință decât o tradiție a credinței. Atunci când protopopii români din Transilvania, strânși în sinod în anul 1698, au acceptat *credința* catolică și unirea cu Biserica Romei, ei au stabilit un preț pe care nu s-au arătat nicidecum dispuși să-l negocieze: *legea* lor să rămână neschimbată; potrivit declarației sinodale, legea de care clerul se simțea atât de legat nu era decât un sinonim al «obiceiului ecleziastic», ce cuprindea ceremoniile liturgice, sărbătorile, postul, calendarul și alegerea episcopului de către protopopi¹⁸⁵. Prin urmare, *tradiția ortodoxă* – surprinsă într-un stadiu natural, ferit de orice fel de influențe culte – se înrudește mai degrabă cu dreptul cutumiar, decât cu cel canonic sau cu teologia dogmatică.

Etica Ortodoxiei românești ar fi așadar de ordin precumpănitor politic și juridic și nu atât de factură propriu-zis religioasă. Apartenența la Biserica răsăriteană nu s-a dovedit a fi un exercițiu moral al fidelității față de un Zeu mântuitor, ci doar un ansamblu de practici sociale cu rost de omologare culturală și de recunoaștere identitară. Acest tip de «ortodoxie» nu cere participare, ci supunere, nu presupune să crezi în ceva sau în cineva, ci să te conformezi pur și simplu opiniei majoritare. Pentru români, Ortodoxia este mai puțin o credință personală, cât o lege organică chemată să organizeze și să guverneze corpul politic al națiunii.

Citiți textul de mai jos extras din cartea Firea Românilor de Daniel Barbu și răspundeți la următoarele întrebări :

- 1) Cum înțelegeți expresia : « Ortodoxia românească este mai mult o tradiție fără credință decât o tradiție a credinței ». ? Explicați și dați eventual exemple.

- 2) Credeți că autorul are dreptate când scrie că "Etica Ortodoxiei românești ar fi...de ordin precumpănitor politic și juridic și nu atât de factură propriu-zis religioasă" ?